

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3CoE/92/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5615203942
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Repáň
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5615203942.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpený spoločnosťou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti povinnému: Andrea Murzová, s miestom podnikania Turzovka, Stred 143, IČO: 41 739 132, o vymoženie 2.534,19 Eur s príslušenstvom, ktoré exekučné konanie je vedené pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, so sídlom Exekútorského úradu K., J. XX, pod sp.zn. EX 27272/15, v konaní o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. 1Er/1925/2015-11 z 10.9.2015, takto

rozhodol:

Krajský súd uznesenie Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 1Er/1925/2015-11 z 10.9.2015 potvrdzuje.

Povinnej náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým uznesením č.k. 1Er/1925/2015-11 z 10.9.2015 exekučné konanie zastavil. Účastníkom náhradu trov exekučného konania nepriznal.

Svoje rozhodnutie okresný súd odôvodnil poukazujúc na ustanovenie § 251 ods. 4, § 104 ods. 1 a § 159 ods. 3 O.s.p. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie domáha vykonania exekúcie na základe toho istého exekučného titulu a voči tomu istému povinnému ako v konaní vedenom na tamom súde pod sp.zn. 7Er/429/2011. Uznesením Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. 7Er/429/2011-52 z 15.11.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 6CoE/37/2013 z 28.3.2013, bola exekúcia zastavená z dôvodu, že rozhodcovský rozsudok je nulitným právnym aktom. Z uvedeného vyplýva, že v exekučnom konaní bolo právoplatne rozhodnuté o neprípustnosti vedenia exekúcie na základe rozhodcovského rozsudku, ktorá skutočnosť zakladá prekážku veci právoplatne rozhodnutej s následkom zastavenia exekučného konania.

Proti tomuto uzneseniu podal riadne a včas, prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie oprávnený. Podanie svojho odvolania odôvodnil s poukazom na ustanovenie § 205 ods. 2 O.s.p. a § 221 O.s.p. v podstate tým, že

- súd rozhodol na rámec zverenej právomoci,
- súd svojím postupom odňal účastníkovi možnosť konať pred súdom,
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa jeho názoru uvedených pochybení sa exekučný súd dopustil tým, že

1. bez zákonného oprávnenia (nad rámec zverenej právomoci podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku) rozhodol uznesením o zastavení exekučného konania,
2. v exekučnej veci uplatnil zásadu res iudicata, nakoľko v exekučnom konaní nie je možné na predchádzajúce exekučné konanie, ktoré sa skončilo uznesením o zastavení exekúcie túto zásadu aplikovať.

Vzhľadom na skutočnosť, že odvolanie oprávneného je svojim obsahom úplne identické s odvolaniami, ktoré oprávnený podáva v desiatkach iných exekučných konaniach a na základe ktorých len konajúci senát krajského súdu preskúmaval viacero rozhodnutí exekučných súdov vydaných na rovnakom skutkovom základe a právnom posúdení (napr. uznesenia sp.zn. 3CoE/195/2015, 3CoE/4/2016, 3CoE/6/2016, 3CoE/7/2016, 3CoE/8/2016), odvolací súd nepovažoval za účelné ani hospodárne opätovne citovať (resp. robiť rešerš) opakovaných odvolacích argumentov oprávneného, ktoré sú pre zainteresovaných (oprávneného i súdy prvej a druhej inštancie) už notoriou.

Povinná sa k podanému odvolaniu nevyjadřila.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), preskúmal napadnuté uznesenie okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 214 ods. 2 O.s.p. toto rozhodnutie podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Odvolací súd po preskúmaní obsahu a predmetu odvolania dospel k záveru, že použitá argumentácia oprávneného v podanom odvolaní je totožná s jeho argumentáciou, ktorú použil a používa v desiatkach predošlých odvolaní, ktorými odvolateľ primárne atakuje právne závery exekučných súdov vo vzťahu k aplikácii zásady *res iudicata* v exekučnom konaní, kde prekážka veci právoplatne rozhodnutej je neodstrániteľnou podmienkou konania, ktorej (ne) existenciou sa exekučný súd zaoberá ešte pred preskúmaním žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Uvedenými odvolacími námietkami ako i ďalšími sa odvolací súd podrobne zaoberal v predchádzajúcom období. Z dôvodu totožnosti tak v osobe odvolateľa, ako aj totožnosti v použitej právnej argumentácii a v skutkových okolnostiach, ktoré boli podstatné pre ustálenie záverov exekučných súdov (vrátane tohto) aj v prípadoch predošlých, odvolací súd dospel k záveru, že vzhľadom na to, že odvolateľovi sú známe dôvody nevyhovenia odvolaniam v obdobných prípadoch (teda potvrdzovania rozhodnutí exekučných súdov ako vecne správnych) a ustálený právny názor tunajšieho odvolacieho súdu (konajúceho senátu) na danú problematiku sa nezmenil, nie je potrebné opätovne uvádzať tie isté dôvody potvrdenia rozhodnutia exekučného súdu o zastavení exekučného konania, aké už boli uvádzané pri predchádzajúcich prejednávaniach odvolaní oprávneného a preskúmaní obdobných rozhodnutí exekučných súdov pôsobiach v obvode tunajšieho súdu. Vzhľadom na uvedené sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením svojich predchádzajúcich rozhodnutí (a odkazuje na právnu argumentáciu v nich obsiahnutú - napr. 3CoE/195/2015, 3CoE/4/2016, 3CoE/6/2016, 3CoE/7/2016, 3CoE/8/2016), ktorými boli potvrdené rozhodnutia exekučných súdov v obdobných prípadoch. Odvolací súd v takýchto a obdobných prípadoch nemá dôvod meniť svoje už ustálené závery a preto v podrobnostiach odkazuje na svoje predchádzajúce (vyššie označené rozhodnutia) a právnu argumentáciu v nich obsiahnutú. Len v stručnosti odvolací súd sumarizuje tento záver, ktorý rezultuje takmer zo všetkých jeho rozhodnutí vydaných v analogických prejednávaných prípadoch:

Primárnym základom záveru okresného súdu vedúcim k zastaveniu exekučného konania je prekážka veci právoplatne rozhodnutej ako neodstrániteľnej prekážky konania, t.j. takej, ktorej náprava nie je možná ani po výzve súdu. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej bráni tomu, aby vec, o ktorej bolo právoplatne rozhodnuté (v exekučnom konaní uznesením o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia alebo uznesením o zastavení exekúcie), bola znovu prejednávaná. Rozhodnutie o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, resp. o zastavení exekúcie z dôvodu, že exekučný titul - rozhodcovský rozsudok nie je formálne a materiálne vykonateľný, už prekážku *res iudicata* zakladá a oprávnený už nemôže navrhnúť vykonanie exekúcie na podklade toho istého exekučného titulu. Odvolací súd zdôrazňuje, že súd, exekučný súd nevynímajúc, skúma procesné podmienky z úradnej povinnosti (*ex offio*) hneď od začatia konania, k čomu ho vedie aj dôvod hospodárnosti konania, pretože od výsledku tohto skúmania závisí ďalší postup v konaní. Týmto spôsobom postupuje exekučný súd ešte pred preskúmaním žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Pri zistení neodstrániteľnej podmienky konania, bez prístúpenia k postupu podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, nemôže exekučný súd postupovať inak, než konanie zastaviť. Nejedná sa teda o svojvôľu a už vôbec nie o prekročenie právomoci exekučného súdu, ale o postup v súlade so zákonom.

Vylúčenie aplikácie zásady *res iudicata* v exekučnom konaní, ktorý prezentuje sám odvolateľ, by znamenal, že súd by donekonečna mal rozhodovať o žiadostiach súdnych exekútorov na vykonanie

exekúcie na základe identického exekučného titulu predkladaného oprávneným, hoci už predtým právoplatne rozhodol o zastavení exekúcie, resp. zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Odvolaciemu súdu vôbec nie je zrejme aký iný výsledok na základe toho istého exekučného titulu, ktorý bol v predchádzajúcom konaní vyhodnotený ako nespôsobilý exekučný titul (pričom túto nespôsobilosť nie je možné nijako odstrániť) oprávnený v tomto exekučnom konaní očakával.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd nepovažoval odvolanie oprávneného za dôvodné, a preto rozhodnutie okresného súdu ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd tak, že ich náhradu povinnej nepriznal. Odvolateľ - oprávnený nebol v tomto štádiu konania úspešný, a preto podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. nemá právo na ich náhradu. Naproti tomu povinná si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnila (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.